

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.
Corespondențele
să se adreseze Redacției Telegrafului Român, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Atitudinea clerului față de răsboiu.

II.

Oricare ar fi credința religioasă și doctrina eticei creștinești, — ni se va reflecta, — în ultima analiză răsboiele le înscrenează totuși căpeteniile statelor și cărmuiorii popoarelor, prin mijlocirea diplomaților de tot felul, cari nu sunt, decât exponenții voinței și intereselor lor. Datorința clerului ar fi să intervină cu toată greutatea, ce i-o împrumută sfîrșenia misiunii sale, și să ia poziție contra acestora, cari lasă să se deslășeze patimile și să degeneze în măceluri crâncene.

Așa se pare. Dar după însăși învățătura bisericii, domnitorii și stăpânitorii popoarelor nu sunt simpli oameni, ci sunt «unii și aleșii Domnului». Ei stăpânesc asupra popoarelor din grația lui Dumnezeu, care însuși i-a ales și i-a rânduit să cărmuiască soarta neamurilor de sub sceptrul lor, spre anumite ţările finală și morale, spre bunăstare și fericire.

«Tot sufletul să se supună stăpâniilor mai înalte, — glăsuiește apostolul gîntilor — că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu și stăpâniile, cari sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite». (Pavel, cătră Rom. XIII. 1.)

Iar evanghelistul Matei ne-a păstrat memorabilele cuvinte ale însuși Măntuitorului, care a zis: «Dați dară cele ce sunt ale împăratului, împăratului, și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu». (XXII. 21.)

Potrivit acestor rânduieri apostolice, biserică creștină, în special biserică noastră ortodoxă și-a formulat, din cele mai vechi timpuri, anumite rugăciuni, pe cari le înalță la toate serviciile divine pentru căpetenia statului, pentru împăratul și regele, pentru toată curtea și ostașii lui și «pen-

truca Domnul Dumnezel nostru mai ales să-i dea spor și să supună sub picioarele lui pe tot vrășmașul și protivnicul».

Concepția bisericească asupra stăpâniilor lumești a dat astfel naștere unor principii și rugăciuni speciale, în urma căror aceeași biserică creștină, care propovăduiește la toată ocazia pacea și se roagă neîncetat «pentru pacea a toată lumea», — se roagă în aceeași vreme și pentru înfrângerea dușmanilor și pentru biruința armelor împăratului ei lumesc.

In urmă, atunci când respescând hotărârile domnitorilor, — cari au aflat de lipsă să-și trimită oştirile la luptă, — episcopii și întreg clerul bisericilor creștine s'a împăcat cu situația și a făcut chiar rugăciuni pentru ajutorul și triumful armelor lor, iarăși nu se poate spune, că ar fi depășit punctul de vedere al doctrinei și al practicei rituale bisericești.

Dar atitudinea aceasta i-o dicta și i-o impunea clerului, în afară de aceste considerații principiare, chiar desvoltarea istorică a bisericii, ca societate omenească, precum și situația sau raportul ei față de potestatea statului.

Incontestabil, că religiunea lui Cristos, după scopul și ființa ei, mai are nevoie înainte de toate de o absolută libertate, pentru că să poată încolzi și aduce roduri în sufletul omenești. Biserică are deasemenea trebuință de independență desăvârșită în acțiunile și scopurile desenate de menirea ce i-a hărăzit-o Măntuitorul și intemeietorul ei. Unul din principiile fundamentale ale evangheliei lui Cristos a fost tocmai libertatea nețârmurită pe sama bisericii sale și desfăcerea ei din cătușele statului, în care se află la Greci și la Romani. Se știe însă, că abia câteva veacuri, la înce-

putul erei creștine, a fost biserică lui Cristos în adevăr așa cum a proiectat-o intemeietorul ei divin: liberă și neatârnătoare de alți factori esterni.

De prin suta a IV. după Cristos biserica a început să între în legături și să atârne în multe privințe de puterea statului.

Nu ne vom opri aici asupra seriei nesfărșite de lupte și frecări pentru emanciparea bisericii de sub influențele puterii lumești, cari s-au succedat în cursul veacurilor, în toate țările, sub cele mai variate forme și împrejurări. Ne mărginim să constatăm numai, că în stadiul actual, aproape în toate țările creștine, biserică și confesiunile, dacă nu sunt absolut subordonate și aservite potestații civile, sunt cel puțin într'un raport de atârnare față de stat. Situația aceasta de drept impune bisericii datorința de a sprijini, cu mijloacele ei morale, toate acțiunile și întreprinderile puterii de stat, cari au de scop apărarea și promovarea intereselor de esistență ale statului însuși.

Dată fiind starea aceasta — pe care nu e locul aici să o discutăm mai deaproape — e cert, că în cazul concret o intervenție să zicem, sau chiar o reprezentanță a întregului cler superior din Europa pe lângă curțile diplomatice, pentru a le determina să renunțe la declararea răsboiului, nu numai că ar fi fost aproape cu neputință, dar credem, că nici n-ar fi avut rezultatul nădăjduit de autor. În cazul cel mai norocos ar fi fost întâmpinăți cu un zimbet binevoitor și li s-ar fi răspuns, că nici diplomația nu dorește să se scoată sabia din teacă, dar — oricât de frumoase și adevărate ar fi cuvintele evangheliei despre binecuvântările păcii, — rezonanțele de stat și interesele mai înalte ale țării sunt singurele norme și precepte, cari au să determine hotărârile și acțiunile ei.

Dar clerul nu putea să ia o astfel de atitudine nici chiar pentru motivul, că fiecare stat declară și pornește răsboiu în numele dreptului «de legitimă apărare» a idealurilor, credințelor și aspirațiunilor sale, pe cari tot Dumnezeu, făcătorul tuturor celor văzute și nevăzute, le-a sădit în inimile popoarelor sale. Iar biserică însăși învață și socotește iubirea și apărarea patriei, a pământului strămoșesc, între cele dintâi virtuți creștinești.

Iată motivele, pentru cari n'a rămas altceva, decât ca fiecare biserică să înalte rugăciuni pentru izbânda armelor sale, respective ale țării la care aparține și cu care stă în raport de drept după organizația și împrejurările ei.

— Dar atunci, cari arme au să învingă? se întrebă autorul nostru și poate mulți împreună cu dânsul.

Aceasta rămâne la judecata atât-înțeleaptă a tatălui ceresc. El singur știe cărora să dea ascultare din miile de rugăciuni, cari se ridică zilnic spre tronul lui, pentru că El cunoaște și vede tainițele sufletelor omenești. El va ști, care sunt drepti și care-s nedrepți, care-s vameșii și care-s fariseii... *

Dar autorul articolului, de care ne ocupăm, învinuiește clerul, că în vremuri de liniște nu desfășură muncă și stăruință pentru coborârea păcii pe pământ, neluând parte nici chiar la conferențele interparlamentare pentru pacea universală.

Dacă ne dăm însă seamă de felul cum s-au pornit și s-au organizat și mai ales de roadele răsările pe urma congreselor de pace dela Haga, va trebui să admitem, că conferențele acestea sunt cea mai frumoasă «minciună convențională» din căte pot exista, nu numai în capul ovreiului Max Nordau, ci pe'ntrig globul pământului. Dovadă și faptul, că mai

de arabi începura a se îndrepta cu pași grabiti spre casă bogătanului. Încunjurau cu sfârșit pe bielut proroc repausat, îngrenunchiară în jurul său și se rugau din adânc intimită lor, cu evlavie nedescrisă în jurul cadavrului îngăbenit ca florile de păpădie...

Bâtrâni se puseră la sfat și tari în credință că va invia la al treilea ceas, porunciră să se aseze străjă în jurul cădavrului întins frumoș în fruntea casei; fecioare cu felinare în mână să-i cânte căntec de jude și să s'adune îndată cămăreți cei mari din oraș, ca pregăti să-l priveze până în ceasul al treilea, și când își va ridica deodată capul plin de mandrie, să înceapă atunci deodată a cânta mărețe cântece de preamarire. Tinerii încă se puseră pe latură. Ferbeau de dorul resbănirii și căuau ca nebui după Erila și o prindă, să spintee în bucați mărunte, să facă pradă batjocurii publice. Dar zădărnic, Ea și pierduse urma.

Poruncile bâtrânilor se împlini. Străjile străjuiu cu prisondre de grozăz; fecioarele frumoase cu felinare în mână logrij te cătau duioase căntec de jude, lacăt se umenză ochi tuturor cultătorilor din curte și de pe stradă, iar cântări și cei mari acceptau cu rezul crea oprită soareea vremii minunate, când au să intoneze mărete căntec de preamarire celui mai mare proroc al lumii.

FOIȘOARA.

Prorocul Mohamed.

(Fine).

Cu bucurie vădă că își duse ceașca la gură și după obiceiul oriental o deschise îndată. Un flori și străbîtu însă, din creștet până în târziu. Nu stia de ce. Față încă i se îngăbeni puțin. Ne ștind năme de acel Evilei, priose a grăi din nou mesenilor cuvinte serioase:

— Eu încă mi nutrește trupul cu mâncări ca muritorii de răud, dar trupul meu nu va putrezi în sinul pământului, ei se va înălța la ceriu, ajutat de putere dumneziească și jarăș voi să viu mai târziu în lume, să judec viii și morți și să așez pe fiecare la locul său în lumea ce va să vie. Acum sunt bun și milostiv, atunci însă voi fi drept ca lumina și urechea mea nu va asculta tăruirea păcătosilor. Voi da fiecaruia după vrednică sa, atunci, când foti morții se vor trezi la o nouă viață...

Eivila asculta cu rezul crea oprită cuvintele sale și observa cum fata să veștedă se îngăberă tot mai tare, tot mai tare, și cum privirea ochilor săi tulburi devinea din ce în ce tot mai intunecată. Prinse a tremure. Dar vorbea încă. Vorbele însă erau lipsite de accentul său caracteristic,

— „Ce-ai făcut, nemernic! Ce-ai făcut, păcătos?!... Ce-ai făcut?!... E vai de capul tău, căci eu și jitorul puterii dumneziești va invia prorocul, nu a treia zi, cum a purces Cristos, ei la trei ceasuri, căci era mai mare ca Cristos și-ți va spulbera nemernicul tău trup, căci sărădelege mare ai săvârșit!... Pei din ochii mei, satano, pe!... Te curăță din curtea mea nemernică. Vai de mine, vai de mine!... Ni-a omorât prorocul, blâstem!...“

Oaspeții sărără speriată dela masă. Il prinseră cu îngrijorare, il ridicări în picioare, dar era teapă. Murise!... Eivila îl privea cu incoredere și strigă (at putu la urmă în găsul jucător al disprețului):

— „Nu-i proroc!... Nu-i proroc, căci năștuit că am pus otravă în cefea; iar de-a știut, ou-i proroc, căci a murit îndată, ca un nețutincio!... Nu-i proroc!... E minciinos, nemernicul!...“

Gasul său profetic străbătu ca un fulger prin casa largă și înălță cu rară putere ceata oaspeților vrăstnicie.

— „Auziți! — strigă moșneagul cel cu pletele cărurite. — Auziți!... L-a otrăvit Eivila!... E vai de capul tău, evreică nebună, și-i vai de capetele noastre!...“

— „De ce să fie vai de capetele noastre?! — îi replică cu energie Eivila. — E a fost minciinos și minciinoși sunt neputințiosi!...“

— „Ce-ai făcut, nemernic! Ce-ai făcut, păcătos?!... Ce-ai făcut?!... E vai de capul tău, căci eu și jitorul puterii dumneziești va invia prorocul, nu a treia zi, cum a purces Cristos, ei la trei ceasuri, căci era mai mare ca Cristos și-ți va spulbera nemernicul tău trup, căci sărădelege mare ai săvârșit!... Pei din ochii mei, satano, pe!... Te curăță din curtea mea nemernică. Vai de mine, vai de mine!... Ni-a omorât prorocul, blâstem!...“

Eivila cea frumoasă rădea, rădea cu hohot și respunse îndată:

— „Va invia când vor invia și bolovanii. Dacă năștuit Moisi, care a săvârșit atâtea minuni sublime în viață, de căci nu se poste îndeajuns mira mintea omenească, dacă năștuit acela, cum ruteti crede că va invia acesta, care năștuit nici o minună în viață și, că va amâna cu vorbe goale?!... E o nebunie!...“

Oaspeții priveau uluitori unul la altul. Moșneagul își țări și privirea slabă în pământ și se luptă cu gândorile. Eivila zimbea, zimbea satisfăcător. Dar nu mult; și mama cum se aprinde mână în sârbele sărăbilor instări și peștele proroc, observa cum arde în piepturile lor dorul de răsbunare, și se aştepta la o primejdie cu proporții uriașe. Își pierdu de i urma.

Svonul totamplării se imprăștia în grabă prin orașul de provincie și cete dese

ales de când cù congresele de pace a luat un avânt prodigios militarismul și înarmările până dinți. Iar țarul rusesc, primregizorul tragediei săngheroase din zilele noastre, a dăruit, precum se spune, sumele cele mai colosale pentru ridicarea palatului alb din Haga, care stă astăzi ca un trist anahronism în mijlocul incendiului european.

Diferendele și conflictele dintre țările și popoarele lumii, cari își au obârșia în adâncimile firii omenești, aşa credem, că nu se vor aranja nici odată definitiv prin simple conferențe interparlamentare, întocmai cum anumite boale nu se pot tămaudui numai cu apă sfintă. Ingerul păcii universale nu se va pogori nici odată în palatul dela Haga...

Dacă prin urmare arhiepii bisericilor creștine nu țin să ia parte la «congresele pacifiste» și nu râvnesc să câștige premiul Nobel, din faptul acesta încă nu se poate făuri cap de acuzare, că «pretenții urmași ai lui Cristos» nu și-ar împlini, după puterile lor, datorința profesională pentru menținerea păcii și a bunei învoiri între oameni.

De datorința aceasta nobilă și sfântă clerul nu întelege să se achite prin participarea la niște simple formalități înselătoare, ci prin vestirea cu cuvântul și cultivarea cu răbdare a dragostii lui Cristos și prin desădăcinarea patimilor și pornirilor egoiste din inimile omenești.

A învinui acum clerul, că bunăvoiea și pacea nu este încă stăpână pe sufletele oamenilor, după părerea noastră este egal cu a face culpabil pe medici pentru toate epidemii, care bântuie încă între oameni, sau a arunca vina pe procurori și judecători, că tot mai sunt hoți și tâlhari pe lume.

Opera cea mare a păcii generale, cu îndeplinirea căreia este însărcinată în linia primă biserică și clerul, ni se va recunoaște, că reclamă o muncă mult mai uriașă, decât să poată fi realizată de azi pe mâne.

Mântuitorul ne-a vestit pacea. El ne-a dat ideea, ne-a desenat planul și ne-a arătat mijloacele sau materialul, cu care avem să lucrăm. Ne-a lăsat apoi pe noi, urmașii învățătorilor săi, să continuăm zidirea.

Dar zidirea înaintează încet și anevoios, pentru că aproape tot ce se zidește ziua, noaptea se dărâmă...

Cum?

Vom arăta într'un articol următor.

Gh. Tulbere.

Răsboiul.

Abia acum se poate vedea și constată, de ce mare importanță au fost învingerile trupelor noastre asupra Rușilor în Bucovina, anume: în 18 Ianuarie nou la Iacobeni și în 22 Ianuarie nou la Cârlibaba. În aceste două lupte ofensiva Rușilor a fost sdrobită de tot și pentru ei nu a mai remas decât retragerea în poziții de apărare.

După cum spusesem și cu altă ocazie, trupele rusești s-au împărțit atunci în două, o parte din ele a început retragerea spre Rădăuț, ceealaltă parte spre Câmpulung.

Trupele noastre le-au luat însă la goană în ambele direcții și nu li-au dat pace să se reculeagă ori să se ingroape prin sănături. După lupte vehemente trupele noastre au intrat Vineri în Câmpulung, spre nespusa bucurie a poporațiunii de acolo, maltratată rău de Ruși. Nu s-au oprit însă aici, ci au urmărit mai departe pe dușman, scoțându-l și din Vama. În direcția ceealaltă trupele noastre au ajuns până la Isvor, iar Rușii se retrag spre Rădăuț. Au mai avut însă de furcă cu trupele noastre la Sipot, și la Seletin, cari localități asemenea au fost reocupate Sâmbătă de trupele noastre.

S'a constatat, că trupele rusești nu pot suporta frigul și nu pot lupta în frig, ca trupele noastre, fiindcă nu sunt provăzute cu haine de earnă, ca ale noastre. În luptele date ai noștri au făcut iarăși mulți prizonieri, au pus mâna pe multe mitraileze, pe care cu muniții și cu proviant, și Rușii au avut și de astădată foarte mulți morți și răniți.

In Polonia-rusescă și în Galitia situația e tot neschimbătă, iar în Franția Germană au mai luat dela Franțezii câteva transe. La granită sârbești e liniște și acuma. În Carpați descurge încă lupta între trupele noastre și cele rusești. Succesul e pe partea noastră.

După știrile primele astăzi, Mercuri, în Bucovina Rușii au fost isgoniți și din Rădăuț și din Suceava, și fug în ruptul capului spre Cernăuț, unde probabil au de gând să se concentreze de nou. Trupele noastre au fost primele pretutindenea din partea populației bucovinene cu mari ovațiuni. Se constată, că stabilimentele mari industriale din Bucovina n'au suferit nici o stricăciune. Ele pot și își vor și începe imediat activitatea. Bucovina poate fi considerată ca curățită de Ruși.

Tot după știrile primele astăzi, Germanii fac mari sfârșări, ca se ajungă la Varșovia, de care sunt acum

pază și de obșeala porunciră să se facă adânc mormânt prorocului și, între planșe și cantece duioase, îl așeză spre vecinica odihnă în sinul pământului rece, căci pământ era doar și în pământ avea să se reîntoarcă...

Și când porni a se înripa un cântec straniu, din rostogolirea bulgărilor reci pe fundul de mormânt, se desprinse din multime o femeie frumosă, cu ochii plini de patimi, cu față albă ca spuma mării, se apropiă de mormânt și aruncă o privire ironică asupra scrierii urgisiș, zise cu dispreț:

— Ai fost proroc mincinos, Mohamed!...

Era Evila... Aurel Nan.

Vorbe înțelepte.

Nădejdile să nu și le intemeieze nimeni pe următoarele lucruri; pe umbra norului, pentru se schimbă; pe prietenia omului răut cios, pentru trece ca fulgarul; pe frumosă, pentru fă ea căt de desăvârșit, pierde de tot; pe lăudile mincinoase, cari nu au nici o valoare; dar mai ales pe bogățiile și bunătățile lumii acasă trecătoare, pe cari omul astăzi le are, măne nu le mai are.

foarte aproape. De altă parte se asigură, că în Polonia-rusescă se va da în curând o luptă mare, decizătoare, cea mai mare luptă în actualul răsboiu.

Secretul succesului.

— Tineretului nostru. —

VII.

Planul de luptă.

Cea dintâi datorință a tineretului este să se cunoască pe sine. Această cunoștință îi va deschide ochii să vadă, ce răspundere enormă are față de Dumnezeu, față de neam și față de sine însuși. Dar când e vorba de cunoașterea proprie nu vine în combinație numai cunoașterea individuală a actelor interne și externe, ci mai ales cunoașterea boldurilor, cari au cea mai mare influență asupra tinerilor. Aceștia, socotindu-le vocea naturii lor proprii, li se supun aproape inconștient.

Printre aceste bolduri, caracteristice pentru tinerete și particulară pentru etatea de 15 ani, unele sunt nobile și pot fi urmate cu căstig, altele sunt primejdiașe și trebuie să ne păzim de puterea lor seducătoare. Sau mai bine, toate boldurile, cari aprind tineretul, sunt în fond bune și nobile, numai lipsă de experiență a tineretii face, ca să ne înselăm așa des, când urmăm impulsuinilor lor.

In zorile bărbătiei se ridică în inima tinerilor trei glasuri puternice. Sunt însă întocmai ca glasurile cari se aud din mijlocul unei păduri foarte extinse. Adeseori se pare, că le auzim la dreapta, pe cind ele ne chiamă din stânga și foarte adeseori crezând, că urmăram chemării lor, cădem în prăpastie, pentru că ne-am înselat cu privire la direcția lor.

Aceste trei glasuri sunt: mândria nobilă, setea arătoare de sănătă și dorința vie de a tubi și a fi iubit. Cine ar putea cumpăra după dreptatea urmărite binefăcătoare ce le pot avea aceste trei înclinații puternice? Cine ar putea cănta comorile de eroism ce le afișă tinerii în aceste impulsuni vehemente? Numai cu ajutorul lor pot săvârși cu ușurință astfel de lucruri, cari la o altă vîrstă sunt foarte grele ori aproape cu nepuțință.

Dar vai de acei tineri, cari în loc să se îndrepte spre virtute și eroism, se lasă sărătiți de aceste glasuri pe potecile primejdiașe ale plăcerilor și desfrâului!

Mândria nobilă este boldul puternic, care la vîrstă juvenilă a condus pe atâții tineri pe culmile vieții intelectuale și morale și la cele mai mărețe întreprinderi de tot felul.

Ce alt bold îl făcăt pe Ioan de Austria, bărbat tânăr abia de 26 ani, să distrugă puterea maritimă a Turcilor în apele dela Lepanto? Si ce altceva a făcut pe Francisc I, cavalerescul rege francez, să căstige, când era de 20 ani, memorabile bătălie dela Marignan, numită bătălia gigantilor? Când era de 9 ani, Hanibal jură ură vesnică Romanilor și când ajunse de 26 ani conducea renomata expediție, care la Cannae impinsese Roma până la marginile prăpastiei. Alexandru cel Mare a căstigat prima bătălie când era de 17 ani, iar când a fost de 30 ani subjugase lumea orientală. Stefan cel Mare ca tânăr era deja Domn vestit. Napoleon I la 16 ani era sublocotenent de artillerie, iar rivalul său, Pitt, la 23 ani era ministru Angliei. Washington comandă un regiment când era de 22 ani, iar Lafayette, când era de 21 ani, a căstigat lupta dela Monmouth. Si aceste exemple de succese premature, inspirate de focul nobil al tineretii, le-am putea immulți la infinit.

Dar chiar acest foc juvenil, care a produs atâții eroi, când se abate dela calea adevărată, când se rătăcește și se corupe, este mai rău decât un monstru. Așa este superbia, mândria neghioabă, arăganță stupidă a braștei care vrea să fie căt boul de mare; așa e vanitatea ridicolă, care vrea cu tot prețul să apară, nesfîndu-se a cerși laude, prin prefăcătorie, chiar dela ființele cele mai vrednice de dispreț.

Dorul de știință este sufletul tineretii. Seta nesăturată de știință o întâlnim la unii dintre cei mai mari luceferi ai științelor la o etate destul de fragedă. Demostenie la 25 ani era cel mai mare orator al Greciei și Cicero încă înainte de această etate era cel dintâi din Roma, și poate din lume. Bacon și-a început opul său filosofic la etatea de 15 ani; Galilei când era de 16 ani făcuse primele observări asupra legii pendulei; Pascal a descoperit presiunea atmosferică la 25 ani; Newton a formulat la 23 ani legea gravitației universale și Linné și-a terminat la 20 ani lucrarea despre plantele biblice. Franklin a început să scrie pentru public când era de 14 ani; Gay-Lussac era copil, când a făcut cele dintâi cercetări fizice, iar la 23 ani și-a scris opul asupra dilatației gazurilor.

Alexandru Humboldt a început să publice rezultatul cercetărilor sale la etate de 21 ani. Nicolae Iorga la 30 ani era un savant cu mare reputație. Toma A. Edison «fără pâne, fără bani și fără pretenții» a făcut la 23 ani prima sa invenție pe terenul telegrafiei și în scurtă vreme după aceea putea să aplică mai multe sute de muncitori la construcția invențiunilor sale.

Prin urmare poftă de a ști, dorul neobosit de a studia și cerceta a condus pe acești tineri savanți și pe mulți alții la succesele cele mai măgulitoare. Si dimpotrivă, curiositatea nebună, care nu este altceva decât o direcție degenerată a dorinței de a ști, a pricinuit perderea unui număr mare de tineri. Si aci am putea cită destule exemplă.

In sfârsit căte fapte vitezării n'a inspirat tineretului iubirea cinstită, iubirea de părinți, de neam și iubirea față de Dumnezeu și față de legea strămoșească?

Iubirea de părinți a făcut pe Enea să ia pe umeri pe bătrânu său tată, spre a-l răpi din mâinile dușmanilor și din flăcările Troiei. Aceeași iubire a făcut pe Coriolan să se depărteze de zidurile Romei, deși știa, că pentru aceasta la Volsci îl așteaptă moartea. Tot dragostea de părinți a avut o influență atât de puternică asupra lui Atys, fiul cel mut a lui Cresus, încât văzând că vreau să omoare pe tată său, a putut să strige: «Nu loviți! Un fapt și mai mișcător e însemnat în analele dela Toledo, despre fiul unui argintar condamnat la moarte de Petru cel Cruden. Acest copil atât a tot rugat pe tiran, până-i-a dat voie să moară în locul tatălui său.

Iubirea de patrie în toate timpurile a inspirat cele mai eroice și mai nobile fapte, începând cu acel legendar Codrus, care și-a dat viața, ca să asigure Atenenilor victoria asupra dușmanilor și până la Deciu Mus, care s'a aruncat în prăpastie deschisă, ca să asigure Romei nemurirea, și Scevola care și-a ars mâna, ca să înfricoșeze pe Porsena, și atâția alții, cari sunt preamarări de toate neamurile din lume.

Iubirea de Dumnezeu și de legea sa a dat curaj la milioane de mucenici să supoare chinurile cele mai înfricoșătoare.

Dacă ne vom opri puțin asupra acestor iubiri, direct în opozitie cu afecțiunile cari răpesc tineretul la păcate rușinoase și fapte criminale, vom vedea, că biserica ne arată o întreagă ceată de sfinti, cărora le-a dat loc în altarul său, pentru că în tinerete s'a ilustrat prin curățenia lor și prin păstrarea nepărată a nevinovăției virginală.

Si să nu credeți, că numai sfintii veneția de biserică sunt singurii cari ne pot dă exemplu desăvârșite de virtute îngrească. Să credeți, că în general nici unul dintre tinerii cari s'au distins, n'a putut să se înalțe, numai împodobit fiind cu virtutea castității. Numai căt și greu să descoperi aceste secrete din viața intimă a oamenilor mari. Totuș sunt cunoscute vreo căteva. Cităm aci pe Mozart, celebru prin precocitatea sa în arta muzicală. Dint' o scrisoare către tatăl său din Decembrie 1781, când n'avea decât 26 ani, reiese, că acest mare artist și-a stiut păstră castitatea până la timpul însurătoarei. Deși n'avem dovezi tot atât de autentice, dar aceasta se poate afirma, fără săvârare, despre cei mai mulți tineri distinși.

De altă parte, ce groaznică decadență cauzează printre tineri dragostea desordonată, care-i tărește în hora frivolei și păsinilor sensuale!

Din pricina acestui păcat mii de tâlente în floare remân sterpe pentru știință, arte, familie și neam. În urma acestui păcat urât mii de tineri îmbătrânesc și mor înainte de vreme ori duc o viață prăpită, cu mult mai dureroasă și mai rușinoasă decât însăși moartea. Mii dintre ei, după ce au nenorocit alte mii de ființe, și-au căutat scăparea în sinucidere, spre a pune odată capat amarului vieții și chinurilor nesfârșite, pricinuite de păcatele lor.

Va să zică aceleași bolduri pot conduce tineretul la rezultate cu totul opuse, după cum li se dă o direcție bună ori rea. Si direcția li se dă de obicei la etatea critică de 14 sau 15 ani, ori adeseori chiar cu ceva mai de timpuriu.

Spre a ne rezumă considerațiile, ve dem înaintea noastră trei dușmani neimpăcați și trei aliați foarte prețioși, ai tineretului născuți din aceleași inclinări naturale ale tineretului. Aliații sunt: dorința nobilă a tinerilor de a se înalță și distinge în întreprinderi grele și anevoiești; setea de știință care-i împingează în studiu și lucrări științifice, și iubirea ordonată, care distrug egoismul plin de deșertăciune și-i înseamnă să se jefuească pentru deaproape, pentru neam și pentru lege.

In tovărăsie cu acești trei aliați tineri trebuie să învingă, în etatea lor periculoasă dela 15 la 20 ani, pe cei trei dușmani de moarte ai săi; mândria deșartă, curiositatea

bolnăvicioasă și focul primejdios al sensibilității, care se aprinde cu putere la această etate.

Trebue deci să desvălim pe fiecare din acești dușmani, pentru că întrebunțează prefațatorii și vicleșuguri de tot felul, spre a amângă pe tinerii fără minte. Fie că se prezintă căte unul sub masca binelui ori cu o înfățișare indiferentă, fie că își unesc puterile spre a face atac comun, invințarea lor, dacă triumfează, va fi pentru tineri ruina completă a succesului și poate a fericirii vremelnice și veșnice.

st.

NOUTĂȚI.

Noul ministru comun de finanțe. Foia oficioasă publică decretul președintei, prin care domnul Körber, fost ministru-president austriac, e numit ministru comun de finanțe și guvernator al Bosniei și Herțegovinei, în locul demisionatului Bilinski.

*

Serbarea semicentenarului. Prea Sfântia Sa episcopul Aradului, Ignatie I. Papp, cum cetea în Biserica și Școala, a ordonat sărbătoarea semicentenarului restaurării mitropoliei noastre prin cuvântari în sf. biserici. Duminecă s-a ținut în Arad acest praznic, la care părintele Traian Vătanu a făcut de re amvon istoricul mitropoliei noastre din Ungaria.

*

† Zevedeu Mureșan. Moartea protopresbiterului Zevedeu Mureșan, a provocat regretă adâncă în toate cercurile românești. A fost un deștept și răvnitor slujitor al altarului și un devotat apărător al intereseelor obștești ale neamului. Din partea familiei iudeurilor tristul eveniment e anunțat astfel: Cu inima sdobbită de durere aducem la cunoștință tuturor rudeñilor și prietenilor, că prea iubitul nostru soț, tată și soțru Zevedeu Mureșan, protopresbiter, paroh gr.-or. român în Ilieș, deputat sindical, membru ordinari al "Asociației" etc., după înđelungate suferințe, împărtășit fiind de sfintele Taine, și-a dat nobilul suflit în mână Creatorului, azi, Luni, în 26 Ianuarie st. v. (8 Februarie n.) a. c. la 12 ore din zi, în al 62-lea an al etății sale. Rămăștele pământene ale scumpului defunet se vor ridica din biserică patronată din Sibiu, Suburbul-Lozofin, unde se va face prhodul, și se vor șaza spre odihna eternă în cimitirul Central orașenesc, Mercuri, în 28 Ianuarie v. (10 Februarie n.) la 2 ore după amiază. Fie-i memoria binecuvântată! Sibiu, la 26 Ianuarie st. v. 1915. Jalnică familie. Răgău a se absta de la vizitele de condolență.

*

In loc de cunună pe sicriul răposului lui protopop al Iliei Zevedeu Mureșan. a dăruit de Nicolae Ivan, asesor consistorial, 20 (douăzeci) coroane pentru provederea copiilor săraci de la școala centrală cu vestimente de iarnă. *Epitropia parohială* gr.-or. din Sibiu-Cetate.

*

O nouă secție în ministerul de culte. Ministerul ungár de culte și instrucție publică a organizat o secție specială pentru afaceri privitoare la instrucția poporului. Secția nouă, care stă sub conducerea secretarului ministerial Dr. Stefan Toth având de superior pe secretarul de stat contele Kuno Kébelsberg, se va ocupa cu chestiuni de pedagogie și sanitară, de școale generale de repetiție, de școale economice, școale pentru învățători meseriași, și de reuniunile de neretului.

*

Răscumpărare. Dr. Vasile Stan, profesor la seminarul "Andrzej", s-a răscumpărat felicitările de ziua numelui, dăruind 10 cor. pentru spitalul militar de rezervă, susținut de Uniunea femeilor române din Sibiu.

*

Subvenție frumoasă. Maiestatea Sa, Regele Ferdinand al României, a urcat cu începerea anului acestuia subvenția pe care o platea cassa regală testirului național din București, pentru lojale rezervate pe seama familiilor regale române, dela 10,000 lei la 50,000 lei.

*

† Nicolae Lupu, învățător gr.-or. rom. în Al'amor, după înđelungate suferințe, împărtășit cu sfintele taine, și-a dat suflul în mână Creatorului, Luni, în 26 Ianuarie st. v. (8 Februarie n.) a. c., la 10 ore seara, în al 41-lea an al etății sale. Rămăștele pământene ale defuncțului se vor șaza spre odihna eternă în cimitirul din Sibiu, Joi, în 29 Ianuarie v. (11 Februarie n.) la 1/2 ore după amiază. Fie-i memoria binecuvântată!

*

Pretul maximal pentru alimente. Măsulatul din Sibiu anunță următoarele: Se ivesc tot mai des cauzile, când locuitorii sibieni vând sau cumpără în oraș sau în imprejurime grâu și, cu preturi mai mari decât cele stabilită. În comitatul nostru înăreg s'au statutori prețuri egale pentru grâu și făină. Cei ce nu se tin de aceste prețuri, ci le urcă, comit transgreșire și se pedepsesc cu arest până la 2 luni și emenda până la 600 coroane. Se recomandă publicului să observe prețurile fixate și să denunțe imediat pe cei ce calcă hărările publicate.

*

Holera în Petrograd. În capitala Rusiei a izbucnit epidemia de holera, care progresează enorm cu fiecare zi. Cazurile mortale sunt foarte numeroase.

*

Nu mai trebuie certificat de legitimitate. Ministerul de interne a sistat cu ziua de 4 Februarie certificatele de legitimitate pentru călători pe linii: Budapest—Cluj—Brașov și Solnoc—Füredi—Kladády—Ciaba—Arad—Teiuș.

*

† Ioan Vasincu, după lungi și grele suferințe, împărtășit fiind cu sfintele taine, a decedat Vineri, în 16/29 Ianuarie 1915, la 4 ore dimineață, în al 81-lea an al vietii sale, și a fost înmormântat în cimitirul bisericicii gr.-or. rom. din Bedeleu Duminecă, în 18/31 Ianuarie a. c. Fie-i tarâna usoara și amintirea neuitată!

*

Elefant în armată. Între multele mijloace de răboi ale germanilor figurează în timpul mai nou și elefantul. Hagenbeck, vestitul negustor de animale sălbatică, a dăruit un mare elefant majorului Mehring, care se găsește acum pe teritorul francez. Soldații nemți întrebuintă elefantul cu mult succes la curățatul de păduri în luptele de pe munte. Uriasul animal adeca transportă cu ușurință trunchiurile de arbori seculari.

*

Pierderi. Cum arată Deutsche Juristen-Zeitung, Germania a pierdut până acum în răboi 1279 de legiști. În acest număr considerabil de morți, procurorii sunt reprezentați cu cifra de 334, judecătorii de tribunale cu 240.

*

Rusia din 1906 până în 1912. Ziarul francez Gaston Ru a tradus sunătul o carte a scriitorului rus Polessiev, care relatează stările deplorabile din Imperiul rusesc. Eata categora date: 68 la sută din locuitorii țării sunt analfabeti; Rusia are cu total 14170 școale primare, iar Moscova sigură se bucură de 22443 cărciume. Preoții sunt peste 80 mil.; ear învățătorii abea 22 de mil., a căror parte mare nu a învățat decât clasele primare. Muncitorul rus în fabrică nu căștigă nici azi, cu înainte cu 50 de ani, mai mult de o rubă, din care însă i se săd cîteva procente sub diverse titluri. Acestea sunt stările de pe timpul ministrului Stolipin.

*

Concert în Sibiu. Vineri în 12 Februarie n. 1915 se va da un concert de sonate, al cărui venit este destinat pentru învățătorii regimentului nostru de infanterie nr. 31. Concertul, care se va face în sala de la Unicum, este aranjat de artistele cunoscute și bine apreciate Mary Dickenson-Auner la violină și Anna Voileanu la pian. Programa: 1. Bach, sonată H moll; 2. Brahms, sonata D-moll; 3. Max Reger, sonata Fis-moll. — Prețul locurilor: Loja 10 cor. Cercle 3 cor. Staț 2 cor. Loc de stat 1 cor, pentru școlari 60 lei. Bilete se vând la Librăria G. Meyer în Piața Mare și seara la cassă. În data la începerea concertului ușile saliei sunt închise. Începutul la 8 ore seara.

*

Urmările cutremurului. După constatăriile italiene, cutremurul de 1915 a devenit în Italia de mijloc. Treizeci de localități s'au prefăcut prăf și cenușă; 15 comune s'au pus în doar părți din trei, și 200 de sate nu se mai pot locui. Cutremurul a lăsat pe drumuri 600 de mii de suflute, fără hrana și fără haine. Catastrofa a izbit cinci provincii italiene.

*

Dela spitalul militar. Au murit și au fost înmormântați Luni, din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc, soldatul dela tren Alessandru Chiseu, din comuna Noșlac, comitatul Alba-Iulia, și rezervistul Iulius Iovian dela regimentul 12 de artillerie, răsărit în Uioara, comitatul Alba-Iulia, primul de legea gr.-orientală, celalalt de legea romano-catolică. A murit apoi Ioan Harcsa, soldat de tren, din Grosi, comitatul Soinoc-Dobâca, și va fi înmormântat astăzi, Mercuri, la orele 2. d. a. din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc, după ritul greco-oriental. Si a murit Zsoldos Gyula infanterist la honvez, din Szászváros, comitatul Vas. Va fi înmormântat tot astăzi, la orele 3 d. a. din spitalul militar, după ritul evangelic reformat. Tot din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc vor fi înmormântați mane Joi, în 11 Februarie n. următorii soldați, morți în cursul zilei de eri: Infanterist dela honvez Kripel Márton, din Malaezk, comitatul Pojoc, după ritul romano-catolic, la orele 3 d. a. Jandarmul Csiszár István, din Vojnácszentivány, comitatul Murasz-Torda, după ritul evangelic-reformat, la orele 2 d. a. Honvedul Szitár Pál, din Révafală, comitatul Turec, la ora unu d. a. după ritul evangelic-reformat.

*

Trimiterea de bani pentru soldații ruși afători în captivitate. Directia postelor rusesti a anunțat că primește trimiteri de bani pe seama orizonterilor ruși din Austro-Ungaria și Germania. Maximum sumei ce se primește la postă este trei sute de ruble, iar cursul rublei este stabilit din partea directiei postale rușești cu 2 cor. 41 lei. Banii se transmit cu mandate postale.

*

Greva ziaristilor. În Atena s'a declarat o greva a ziaristilor, prima greva de felul acesta în Grecia. Gazeta Nea Hellas și-a sistat apărătorii în urma imprejurării, că redactorul și editorul foiaei sprințesc pe ministrul președinte Venizelos, care e aderentul triplex intelectual, iar membrii redacției din contră, simpatiză cu tripla alianță. Așa a izbucnit greva, care ține încă.

*

Ordin ministerial cu privire la măcinarea de grâu și secără. Morile pot să macine grâul și secără numai dacă în aceeași vreme se aduce orz și cuceruz în cantitate egală cu secără și grâul, fără deosebire că aceste din urmă se aduc separate sau amestecate. Pentru faină mai fină se pot lua 15 procente din grâul sau secără dusă la moară. Contraveneții se pedepsește cu amendă până la 600 coroane și temniță până la două luni.

*

Mulțumită. Pentru familiile rămasă pe urmă soldaților căzuți în răboi au contribuit: Dr. Adolf Schulerus, parohul ev. al Sibului, profesor și suplinitor de la gimnaziul și școala reală ev. H. Horedt, director al școlăi primare din așa este oraș, suma de 267 cor. 76 lei, ca rată pe Februarie a. c. Pe urmă familiile celor căzuți la armă și răniți a contribuit firma săbiană Gürberger 1% din incassările sale. Administrația comună a fondului saracilor mulțumește generoșilor contribuitori.

*

Bolnavi de nervi. Din Londra se anunță, că între soldații francezi și englezi se găsesc foarte mulți bolnavi de nervi și alienați. Un mare procent din acești bolnavi a facut parte din trupele engleze, care au stat cu săpătămâne în fața transeelor germane. Teote spitalul din Anglia suferă de soldați aduși de pe căpul de răboi, fiindcă nervii lor nu mai funcționează normal. Cazurile, în majoritatea lor, se pot vindeca, presuconand că pacientul este capabil să uite. Cei mai mulți din soldații bolnavi de nervi povestesc, că poate niciodată nu vor mai fi în stare să-și săpănească nervii la auzul urzelor tunurilor grele germane. O mare parte din acești soldați, n'au nici o rană vizibilă. Căzuri în deosebi grave sunt, când șapnele explodă în aeropiere nemijorâtă, sau produs nebunia în urma spației enormă. Pe un subofițier l-au aruncat șapnele în aer, soldatul a căzut la o distanță de 15 metri fară să fie rănit, dar îl s'au vătamat timpuriș și a zăcut cîteva zile lipsit de simții. Acum vede înaintea ochilor mercur pete negre și nu-si poate îndrepta atenția înăuntru mat lung căă nimic. S'a întâmplat adesea, că soldații englezi și-au expus cu voia mână seu picioarele focului dumnească, cu gând să scape din răboi prin o rădere usoară. Faptul se explică în unele cazuri prin zdruncinarea nervilor, — de la tribunalul militar mai băuros declară faptul de lașitate.

*

Bioscopul Apollo din Gesells Haus va reprezenta Mercuri și Joi în 10 și 11 Februarie n. 1915: Marea soră senzatională. Glotuș, piesă actuală în 4 acte. În filmul acesta vedem pe A. Teță și Arhiducesa Augusta cercetând întreținutul spitalului de soldați răniți. Primul film de răboi, pe care sunt eternizate faptele eroice ale soldaților noștri bravi. A opta nenorocire comedie în 3 acte. Scrisă și înscenată de Franz Hofer. Rolul principal îl joacă Dorrit Weixler, artistă excelentă din Germania.

*

Teatru. Miercuri, în 10 Februarie: Doctorul Claus comedie în 5 acte de Adolf L'Arronge. Joi, în 11 Februarie: Wilhelm Tell, dramă în 5 acte de Schiller. Se da în beneficiul lui J. Q. Nelson.

*

Posta redacției. Doamnei A. M. în Zagreb. Astăzi, în 10 Februarie n. primă scrisoare cu filele cari lipseau, și care a fost dată la postă din Zagreb în 23 Ianuarie n. Dr. S. S. în S. S. Primă scrisoare cu multămită. Li vom face loc în curând.

*

Nr. 40/1915.

1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune, pe lângă parohul Ion Frâncu din parohia Cetea (cl. III.) se scrie concurs cu termin de 30 zile, dela această primă publicare.

Venitele sunt: jumătate din cele făsiionate în coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu, în terminul susindicat, având concurenții a se prezenta, — pe lângă observarea prescrișorilor reglementare — în o Dumineacă sau sărbătoare la biserică spre a cânta și predica.

Alba-Iulia, 23 Ianuarie 1915.

Oficiul protopresbiteral român ortodox al tractului Alba Iulia în conțelegere cu comitetul parohial.

Ion Teculescu
protopresbiter.

Nr. 32/1915.

2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școală noastră confesională din comuna labeniță, protopresbiteratul Reghinului, să publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

a) Salar: 600 coroane dela comuna bisericescă, iar restul până la suma cerută de lege, din ajutorul de stat, care se va asemna alesului pe temeiul documentelor sale, dupăce fostul învățător a beneficiat de acel ajutor.

b) Cuartir în edificiul școalei.

c) Lemne de foc 3³ stângini, eventual relut de 20 coroane.

d) 1/4 jugăr grădină de pomărit, pe care învățătorul ales e obligat să o cultive.

Învățătorul ales e îndatorat a instrua și a conduce corul de elevi și de adulți în toate

Duminecele și sărbătorile în biserică, să conduca și școala de repetiție.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis, iar concurenții spre a se face cunoști poporului se vor prezenta într-o Dumineacă ori sărbătoare la biserică.

Reghinul-săesc, 20 Ianuarie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Reghinului în conțelegere cu respectivul comitet parohial.

Vasile Duma
protopop.

Nr. 15/1915.

2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de preoh din parohia Craiva (cl. III.) se scrie nou concurs cu termin de 30 zile dela această primă publicare.

Venitele, cu întregirea prescrisă dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu în terminul susindicat, având concurenții a se prezenta, — pe lângă observarea prescrișorilor reglementare, — în o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta și predica, resp. celebra.

Alba Iulia, 22 Ianuarie 1915.

Oficiul protopresbiteral român-ortodox al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ion Teculescu
protopresbiter.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor
⇒ și alte povești ⇒

de

E. Hodoș.

Prețul 2·50 cor. + porto 20 bani.

Prăvălia se discompune total.**Desfacere totală concesionată.**

De argint veritabil inele și cercei dela cor. — 40 în sus	Toți articli în aur veritabil de 14 carate, cu veritabile briante, diamante, pietrișcumpe, după greutate, căt se poate de ieftin.
" " broșe și acă-	Cele mai fine corfe de argint de China, dela cor. 1·80 în sus
" " tătoare (juju) " " 40 "	vase de flori " " 1·80
" " ceasuri " " 4—" "	decorații de " " 5 — "
" " brățări și na-	lucruri de lux, decorării de mașă și petreți, facemuri Bendorf și Cristofle, în alegere mare și căt se poate de ieftin.
" " sturi " " 50 "	Fiecare obiect de aur și argint e probat și examinat oficios, și provăzut cu insignia oficială. Afără de acă se garantează și în sens pentru veritabilitate.
Bastoane de preumbilare și de călărit de argint sau montate cu argint " " 3—" "	Mai departe recomand ceasuri de buzunar de nickel, otel, golding, argint nou " " 2·50
De argint veritabil lanțuri de ceas " " 1·30 "	Ceasuri de perete " " 3—" "
" " tabachere " " 8—" "	
" " tacâmări o-	
" biețe de lux, decorări de masă de tot felul căt se poate de ieftin după greutate.	
Aur veritabil 14 carat inele, cercei " " 3—" "	
" lanțuri de ceas " " 14—" "	
" ceasuri de dame " " 15—" "	
" dame " " 12—" "	
" brățări " " 12—" "	
" acătătoare (juju) " " 4—" "	

Numai cu bani gata!

Rog pentru sprijinul Onoratului public, cu stimă:

IULIU ERÓS,

prăvălie de oroloage, juvaericale, aurării, argintării și argint de China, Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3. (2) 9—24

La Librăria arhidicezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, cu cutie de păstrat **85 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copciu **25 cor.**

La Librăria arhidicezană în Sibiu,
se află de vânzare:

ALBUM

de

brodării și țesături românești.

Compus și editat

de

Minerva Cosma.

Prețul 16 cor.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidicezană, Sibiu.

Archibald, *Impresii de Călătorie*, note de om născut. Prețul cor. 2·50. + 20 fil. porto.

Boldor A., *Dare de samă asupra mișcării literare pedagog. din anul școlar 1912/13.*

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Bunea Dr. A., *Incerare de Istoria Romanilor până la anul 1882*. Scrisore postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.

Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete.

Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Cartea Verde, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 1·50. + 20 fil. porto.

Cazaban A., *Intre Femeie și pisică*, novele.

Prețul cor. 1·50. + 20 fil. porto.

Chirițescu M. I., *Grănicerul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Coșbuc G., *Fire de Tort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mare decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poveste vitejască în 3 acte. Prețul cor. 1·50. + 10 fil. porto.

Drăgescu Dr. I., *Pro patria, Povestire despre încreput și menirea neamului românesc*. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.

Dulfiu P., *Gruia lui Novac*. Epopie alcătuită din cântecele de vitejie ale poporului român. Cu ilustrații de A. Murnu. Ed. simplă cor. 1·50, ed. de lux cor. 2·50. + 20 fil. porto.

Eroii Noștri, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri à 30 bani. Broșura I conține: Răsboiele între Români și Daci. Broșura II conține: Dacia sub Traian. Broșura III conține: Muntenia și Moldova, întâiale lupte cu Ungurii. Broșurile acestea sunt scrise pe înțelesul poporului Porto 10 fil.

Farago Elena, *Din taina vechilor Răspândăi*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888—1901.

Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Flaubert G., *Salambó*, roman. Tradus de Ludovic Dauș. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Galaction G., *Biserica din Răsoare*, novele și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Ghica Ioan, *Pământul și Omul*, ilustrat.

Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Goethe, *Faust*, tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun. Prețul 1 coroană. + 10 fil. porto.

Hamat Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din lege și tâlcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Hodoș E., *Frumoasa din Nor*, și alte povesti. Prețul cor. 2·50. + 20 fil. porto.

Hodoș Z., *Masă ieftină*, gătirea mâncărilor de dulce și de post. Rețete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 1·20. + 10 fil. porto.

Horia-Petru Petrescu, *Văduvioara* și alte sase monoloage pentru bărbați și dame tinere. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

In Teara lui Vlaicu. Prinos pomenirei lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.

Ionescu Șisești G., *Căldător*. Prețul cor. 1·50. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 1·25. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*, Lecții ținute la Universitatea din București. Prețul cor. 3·50 + 30 fil. porto.

Irimescu Cădești I., *Pe durmuriile Cadilaterului*, impresii și note. Prețul cor. 1·50 + 10 fil. porto.

Katargiu B., *Discursuri Parlamentare 1859-1862*. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Lăluță A., *Dreptate*, novele. Ediția I-a a acestei cărți s'a trecut în decurs de vreo cîteva zile toate și a ieșit deja ediția II-a în 5—6 mii de exemplare. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.